

„Hvad betyder det? Skal du rejse?“

„Ja! Dersom du ikke var kommen, havde jeg gjort Forsøg paa at træffe dig engang i Aftenens Løb. Jeg rejser hjem til Favsingholm imorgen.“

Asmus trak Løbesejlen op af Lommen.

„Læs her!“

„Ja, det er jo kun, hvad der længe har været ventet,“ sagde Torben, da han havde gennemløbet Meddelelsen.

„Kan det ikke holde dig tilbage?“

„Hvorfor mener du?“

„Lykkes det Enslev at skaffe sig blot en nogenlunde anstændig Minoritet, faar vi sikkert nye Valg.“

„Sæt dig ned og tag dig en Cigaret og lad os tale om noget andet!“

„Du er altsaa stadig lige uindtagelig. Lad mig blot endnu sige om den forestaaende Afgørelse, som du viser dig saa ligegyldig for, — med Enslev falder det sidste Bolværk mod en middelalderlig Syndflod, som truer med at drukne vor Kultur midt i dens Blomstring. Tyrstrup skal Præsteskabet snart faa Krammet paa. Han er en godmodig Trækokse, der ikke selv veed, hvem det er, der kører ham.“

„Naa ja! Vi kommer maaske til at opleve en Kostymeforandring. Andet er det dog ikke. Inderst inde ser den Slags Folk allesammen ens ud.“

Asmus tav bekymret stille. Skønt Torben stod med Ryggen til Lyset, slog det ham, hvor forandret hans Ansigt var bleven i Løbet af de sidste Dage. Trækkene var slappe, Øjenlaagene tungt nedsænkede.

„Sig mig, Torben — du glemmer da ikke at tage dine Piller regelmæssigt? Du veed, det er tvingende nødvendigt, at du ikke forsømmer det.“

Spørgsmaalet fik Torben til at løfte Hovedet. Han saae hurtigt med et sky Blik hen paa Vennen i Sofaen og blev rød.

Et Øjeblik stod han i sine egne Tanker. Saa gik han hen og satte sig stille ved Siden af Asmus, idet han lagde Haanden paa hans Skulder.